

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa T. J.
przeciwko C. [...] S.A. w G.
o odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 8 kwietnia 2014 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 lipca 2013 r., sygn. akt III APa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
przyznaje od strony powodowej na rzecz strony pozwanej 1800 zł
(tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 4 lipca 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 65 § 1 i § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p. oraz art. 353¹ k.c. i art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p.

Skarżący wskazał, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: „czy postanowienie umowy o pracę przyznające pracownikowi prawo do określonego w tej umowie świadczenia pieniężnego na wypadek uzasadnionego rozwiązania przez pracodawcę umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 k.p. jest niezgodne z właściwością stosunku pracy (prawa do świadczenia na wypadek rozwiązania umowy o pracę) lub sprzeczne z zasadami współżycia społecznego w zakresie, w jakim prawo do takiego świadczenia przysługiwałoby pracownikowi w

przypadku, gdy naruszenie przez niego obowiązków pracowniczych uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę na podstawie art. 52 k.p. polegałoby jedynie na uchybieniach formalnych bez wymiernych negatywnych skutków dla pracodawcy?”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, spełniająca wymagania z art. 398⁴ k.p.c. podlega dalszej kontroli w postaci tzw. przedsądu (postanowienie SN z 13 listopada 2008 r., II UK 228/08, LEX nr 564794). Na tym etapie ustala się przede wszystkim, czy zachodzą okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, co ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r. I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Stosownie do art. 398¹³ § 1 i 2 k.p.c. Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw i jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia.

Skarga opiera się wyłącznie na zarzutach naruszenia prawa materialnego, a Sąd Apelacyjny w zaskarżonym wyroku ustalił, że strony w pkt. 6. umowy nie przewidziały odszkodowania na wypadek rozwiązania stosunku pracy z powodem w trybie natychmiastowym w winy pracownika.

W tym kontekście należy przypomnieć, że problem prawny, ujęty w skardze kasacyjnej, dotyczyć musi kwestii decydującej o rozstrzygnięciu sprawy, nie może być dla niej prawnie obojętny. Innymi słowy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, bądź zachodzi konieczność wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów tylko wtedy, kiedy wynik sprawy uzależniony jest od interpretacji przepisów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z 25 września 2007 r., I UK 161/07, niepubl.).

Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego przedstawionego w skardze kasacyjnej nie miało znaczenia dla wyniku sprawy rozpoznawanej przez Sąd Apelacyjny.

Na marginesie można zaznaczyć, że trudno zakładać, iż dodatkowe, umowne świadczenia dla pracowników przyznawane w związku z rozwiązaniem przez pracodawcę stosunku pracy, miałyby przysługiwać także pracownikom, z którymi rozwiązano stosunek pracy w trybie art. 52 k.p.

Z tego względu, orzeczono jak w sentencji.

[aw]